

Virtueel gemak

Het gemak dient de mens, daarom wordt zo veel mogelijk geautomatiseerd. Bankzaken doe je via de PC, en via Internet kan je alles kopen wat je wilt. Het wordt ook nog binnen de kortste keren thuisbezorgd. Vakanties boeken kan “last minute & on line” zonder de deur uit te gaan. Kranten en boeken zijn on line te lezen, en vragen op velerlei gebied worden digitaal beantwoord via zoekmachines. Wie heeft er nog behoefte aan een encyclopedie?

Je hoeft ook niet meer in de rij voor een bioscoopkaartje, en als je een lange adem hebt, kan je de DVD van die veelbesproken film in huis halen zonder het herfstweer te trotseren... Communiceren gebeurt voortaan via de elektronische snelweg zonder elkaar in de ogen te hoeven kijken. Paradoxaal genoeg wordt de behoefte aan een goed gesprek steeds kleiner, terwijl de eenzaamheid steeds groter wordt. Die eenzaamheid is overigens te verdrijven via dezelfde media, want cybersex is heel populair.

Mocht je deze term, tegen alle waarschijnlijkheid in, niet kennen; het is de virtuele variant van Sodom en Gomorra. Je kunt er seks hebben zonder uit de kleren te gaan...want het gemak dient de mens, nietwaar? Je kunt gewoon de ‘beest’ uithangen zonder er SOA van of een andere griezelig overdraagbare aandoening aan over te houden. Is dat niet aandoenlijk?

Toch blijft het gemak de mens dienen. Je hebt absoluut geen aardrijkskunde of topografische kennis meer nodig, want er is nu Global Positioning System. Kaartlezen is overbodig geworden, en nadenken eveneens... Een vriendelijk geprogrammeerde stem dirigeert je feilloos naar al je bestemming, en je wordt afhankelijk van ‘...indien mogelijk keer om’.

Er is blijkbaar geen ommekeer mogelijk, we scheppen een steeds grotere afhankelijkheid van dit virtuele gemak. Het enige wat je af en toe moet doen is op tijd updates downloaden. Want de infrastructuur wordt uitgebreider en gemakkelijker, terwijl de natuur het onderspit delft! Vanmorgen gebruikte ik het GPS systeem van mijn vrouw uit gemakzucht. De bestemming was weliswaar nieuw voor mij, maar de omgeving waar ik heen reed was mij niet onbekend. Soms neem ik gewoon intuïtief een afslag of sluipteg, en het leuke is dat de virtuele gids, ik zal hem Tom noemen, nooit boos wordt. De nieuwe weg was blijkbaar nog niet bekend aan Tom, maar ondanks zijn suggestie om na 600 meter rechtsaf te slaan, vond ik intuïtief het adres. Mijn eigen geheugen heeft blijkbaar geen updates nodig!

